

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi a acăst'a ese tota Marti sér'a,
— dăr' prenumeratiunile se priimesc
in tōte dilele.

Pretiul pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luniu 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluniu 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tōte siedieniele și banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimesc cu 7 cr. de
linia, și 30 cr. tacse timbrale.

Anapod'a.

Tōte s'au intorsu in lume
Anapod'a și pre dosu,
Nime nu mai sci de glume,
Sì copilu'-e seriosu.

Celu neucu, e omu cu minte,
Sì-'intieleptulu e nebunu,
Sì 'napoi'a-e inainte,
Dupa mod'a de acumu.

Faciari'a duce rola,
Sì 'n coliba și 'n palatu;
Vicleni'a-i este sora,
In orașie și in satu.

Déca nu precepi a face
Pre unu Iud'a tradatoriu,
Nu poti fi in veci capace,
Sà fii scetu la-asupitoriu.

Éra celu ce clevetesce,
Sì-a invetiatiu a lingusî,
De minune propasiesce,
Cà-e omu harnicu de-a trai.

Déca vrei să fii in pace,
Nu lucră pe cum sentiesci,
Lucru cum la lume-i place,
Sì-i védé, cà propasiesci.

C'a fi omu de omenia,
Sì-a voi să fii sinceru,
E nespusa nebunia, —
Treci in lume de misfalu.

Nu cercă pe cale-onesta,
S'ajungi scopuri omenesci,
Cà 'ntreprinderea-e funesta,
Sì 'nsedaru te mai trudesci.

Z. . . .

x. . . y.

Anecdote.

Unu „Gefreiter“ mergandu cu unu despartiementu de catane, pentru de a priumi nesce paie d'in magazinu, se intalni cu unu capitanu.

Nesciindu cum să-i deie cinstă mai mare, dise:
„Hoptacu! rechtschot!“ La ce capitanulu respunse:
— Mài Freiter, tu mi pare, cà esci nebunu?
— Da — respunse cel'a cu graba — dăr' nu-
mai de eri sum virklich!

Unu tiganu fu intrebatu de comisiunea asentatória:
— Mài tigane, ce felu de catana vrei să fii tu? husariu,
ori boconcosiu?
— D'a-poi, domnule, me rogu de iertare, io vreau să fiu
catana cu hopsitù! — fu respunsulu.

„Cu ce ai poté asemenea damele aceste, mài frate? — intrebă
unu tineru de colegulu seu, aratandu spre nesce dame imbrilate in cos-
tumu alb.

— Cu moimale — respunse acest'a — cu aceea deosebire, că moimale
imitéza pre ómeni, pre-candu damele aceste și altele ca aceste, se imi-
téza un'a pe alt'a (in moda).

„Nu-e a-casa Mari'a sa Dlu solgabireu?“ — in-
trebă unu tiereanu de bucatarés'a acelui'a.—

— Nu, cà-e la crisima, — respunse acea mani-
ósa. —

„Sî eu chiaru de-a-colo vinu, dér' nu l'am vediutu.“

— Pôte că nu te-ai uitatu in podrumu (pivnita). Mergi sî-lu cauta, că trebue să fia a-colo, că-ci Mari'a sa cam are neravu a ajută judovóicei la trasulu de vinu.

„Cu cătu e fontulu de carne?“ — intrebă unu fiereanu pre unu macelariu d'in cutarele orasului. —

— Chilo?

„Mai, ie sém'a, cine-e calu, că să eu sciu stâta ungurescă, că ce insemnăza aceea-„ki ló,“ — dise tierénu maniosu.

Complexu elemenfală.

— Faptu comico-tragicu in III. acte. —

Personele:

Omnipotens Putens, voivoda.

Pistî Tremurosy, grofu magiaru.

Hanzi Beschonder, baronu circumspectu.

Noiell Zabulon, judanu emancipatu.

Fridî Nepoveda, teutu de fundusiu.

Vlasko Minciunoff, cozacu.

Nasîn'a Fugenski, polécu.

Zotis Ageroviciu, serbu de sange.

Tod'a Pitigoiu, daco-romanu.

Poporu. Politia. Musicanti. Duhuri.

(Se petrece in orasulu lui Pistî.)

(Finea.)

Actulu. III.

Sér'a.

Suplicium finis rei.

(Se representa in cas'a tierei, ca scăla. Pistî sfidește în catedra, cotită pe măsa și vîrsa lacrime suspinandu, și era rotescă ochii în gîrușu pustiu.)

Scen'a I.

Pistî. (singuru, preamblandu-se pr'in sala,) No! Blastemu! Unu picu nainte, La amédi am sevirsită Impacatiunea urgente, In a causelor meritu. Toti cu toti se 'ndestulira! Toti promisera-apriatu, Ca de va sonă-a mea lira, Ei stau cu capulu plecatu! Li spusei, să vina 'ndata La studiu in cabinetu, Sî neci unulu na s'aréta! Oh! . . . a ceriului sunetu! . . . Lasa numai! vine vreme! . . . De-alorū lécu dispunu să eu, Si să crepe, să se sfarmă, N'oru scapă d'in saculu meu! Eu sciu unde jace bub'a . . . Ageroviciu, Pitigoiu . . . Vi bagu in dubele sîub'a . . . Sange curga d'in voi duoi . . . Voi sunteti seductorii Ve bagu eu la recitoriu! . . .

(Se audu tropote la usiă.)

Acum vinu invetiaceii! . . .

(se crepetiesce usiă,)

Ecă să virfulu caciulii! . . . Vino 'n lantru! Da-te 'n cōce, Să-ti dau mnore cu pogace!

Scen'a II.

Pitigoiu și Pistî.

(intra curagiosu.) Plecatiune! bunu dascale!

Pentru-ce asiè tardiu?

Am amblatu pré lunga cale!

Natareu, cu capu pustiu!

In genunchi! . . . Intinde man'a,

Să-ti croiescu in palma un'a,

Luandu in considerintia,

Că-e a ta prim'a presintia.

Eu nu ti-su vita, stapanie!

Taci, de vrei să fia bine!

Scen'a III.

Ageroviciu și cei de susu.

(intrandu, isbesce usiă,) Tine-o drace!

Nu-i da pace!

Ce-e acést'a?

Ageroviciu. N'am sciutu.

Că-ar' fi-aici domnulu dascalu!

In genunchi dér' animalu!

Tiene man'a! Capeti duóna!

Érta-me! că am gresit!

Pistî. Ba! Ast'a-e regula nouă,

Ce la prandiu o am croit!

Scen'a IV.

Totu acei'a și Nasîn'a.

(Nasîn'a intra in sala pe ne observate să se furisă in scaunu.)

(Vede pe Nasîn'a.) D'a-poi tu! Candu ai venit?

Dupa prandiu, nemedilocită.

Afore! In genunchi, diosu!

Sî pentru-că esci svatosu!

Vei priimî in palma trei!

Asiè patu ómenii mei!

Scen'a V.

Cei de susu și Fugenski.

(intrandu,) Plecatiune 'nvetiatoriu!

Plecatiune!

Aid', te pune

Diosu, să-ti dau ce-ti sum detoriu! . . .

Fugenski. Ast'a-e datina prósta!

Pistî. Astu-feliu este legea nostra;

Sî-a-poi taci!

Carcu să nu faci!

Scen'a VI.

Vlasko si cei de susu.

(intrandu) Se dee Ddieu bine!

Bunule invetiatoriu.

A! . . . Incape să pre tine,

Că esci pruncu ascultatoriu! . . .

En pune-te diosu, aici!

Să-ti aninu in palma cincii.

Scen'a VII.

Nepoved'a și cei de susu.

(intrandu se pléca pan' la pamantu.)

Dascalul meu pré iubită!

Ecata-me am venit,

Să-ti priimescu invetiatur'a,

Ascultandu, cascandu-mi gur'a.

Pistī. Diosu dér'! Sí tu esci stricatu,
Ai parte cu alti 'n svatu!
Tie nu ti-dau numai siéesa,
Cà esci d'in vitia alésa.

Nepoved'a Oh! seraculu Nepoveda,
Ce-a ajunsu, ca sà mai védă!

Pistī. Dóra tie ti-mai tréba?
Eu dispunu, de vrei in graba.

Scen'a VIII.
Hanzi sì cei de susu.

(intrandu, incepe a rîde,) Hanzi.
Dér' acest'a ce-au facutu?
Lectiile n'au sciutu?
Séu toti sunt voinici de clasa,
Ce pôrta caciul'a 'ntórsa?

Pistī. Stupidissimus in mondo!
Ti-scubioso forse il fundo,
Diosu! sà-ti diregu numai siepte,
Cà ai datene 'ntielepte.

Hanzi. Cum e-acum, amice Pistī?
Sí asta stà 'n foi'a listi?

Pistī. Adi ai priimtu acea lege,
Sà fii pesce 'n a mea mrege!
Diosu! De nu, aducu panduri,
Sà te 'ntindă pe scanduri!

Hanzi. Sufere Hanzi, nu-e baiu!
Vorn mai dice si-altii vai!

Pistī. Hanzi! Esci invetiacelu,
Trebe sà fii mititelu! . . .

Hanzi. Multidimescu, stapanie!

Pistī. Ast'a se cuvinte!

Scen'a IX.
Zabulonu sì cei de susu.

Zabulonu. (intra fiscurandu.)

Pistī. Ce nebunu intra aice?
Ehe! Tu esci, mài voinice!
Am onore! Vina 'n cóce,
Sà ti-cautu palm'a nu se cóce!

Zab. Servus Pistī! Esci de multu
In naltulu jurisconsultu?

Pistī. (la o parte.) Pfui! . . . Cine esci? sì ce vrei!

Ah! . . . Esci unulu d'in ovrei! . . .
Diosu! Sà te 'nvietiu eticheta,
Cum sà faci la domeni cocheta!

Zab. Ce? Dóre vui ve rugati?
Noi juduvi nu-su didati,
Se gememu cu comedfa,
Ce vedi numai in pruncia.

Pistī. Intielegi candu eu demându?
Eu nu sci ahest'a rindu!

(Pistī prinde pe Zabulonu de perciuni, lu-pune 'n genunchi
și trage cu lini'a peste palme.)

Pistī. Tiene palm'a! Sà-ti-dau optu,
Pentru cà ti-e capulu coptu.
Un'a! . . .

Zab. Vei! vei! reu mi dóre!

Pistī. Tiene,-aci nu-e speculare;
Dóue! . . .

Zab. Vei! destulu fia-acum! . . .

Trei, patru, cinci!

Zab. O! vei Gott!

Pistī. Rabda numai, sà-ti dau totu!
Siese, siepe! . . .

Zab.

Io-su nibunu.
Chindu lovî a opt'a 'n brinche!

Pistī. Fii pe pace! N'avé frica! . . .
Optu!

Zab. Vei tatele, mamele!
Mi-mai rumpsa palmele,
Ca-sî cum io fi in scôla,
Ce mai michi di potiôla!

Pistī. Silentiu! (se suie pe catedra,)
Sciți ce-e acést'a?

Legea, care ati priimtu!
De n'ascultati, cu nepast'a
Veti luptá pana 'n finitú!
Eu sum domnu! voi slugii mei!
Ce eu spunu, chiar' sà nu vrei,
Este santu sî s'a intemplá,
Ascultati dér' sentinti'a:
Déca vreti sà fia bine,
Dati respunsu ne reservatul:
Vreti a fî un'a cu mine?

Totī. Vremu! Acést'a amu oftatu! . . .

Pistī. Recunosceti dér' o tiéra,
Sî-o ginte pura magiara?

Totī. Recunoscem! Fia lege!
Pe toti deci sà ne oblege.

Pistī. Declarati iut', cà nu este
D'altu neamu in tiéra neci veste!

Totī. Nu esiste!

Pistī. No! Sculati,
Acum's sunteti dresati!

Scen'a X.

(Toti cei de susu sî duhurile. Ablegatii se prindu de mane
in cercu și canta „Hazádnak rendületlentul.” Pistī cu capulu
in pumni se cotesce pe mésa și plange. Geniile celoru siepte
popóra nenemnisesci se presenteză in doliu amenintiandu
cu degetul pe ablegati și dicendu linu:

„Sà periti! voi renegati!
D'a ginte blasphemur urmati;
De blasphemulu mortiloru.
Parinti, ce de voi s'au ruptu,
Sî d'alu laptelui ce-atí suptu,
Cà-atí vendutu alu vostu poporu!”

(Ablegatii devinu palidi, muti, slabescu și pe rondu cadu
morti. Pistī se descepta d'in profundele meditatiuni, se 'n-
fióra de tristulu aspectu; și candu vede geniulu seu legatu
botu naintea sa sî cele-l-alte genii aretandu-i-lu cu degetele,
incepe a tremurá, a gema și a strigá:

„Vina . . . cru . . . cruce . . .
Cà-me . . . me . . . du . . . ce!
voiesce se fuga, inse nu pôte sî inmarmuiesce pe catedra.)

Cortin'a cade.

Cucurezru.

Pe rèvasiu.

S'au apucatu harnicii nostri unguri de stra-
formări, par' cà-e potopulu lui D. dieu! nemic'a nu
remane intregu d'inaintea furiei loru selbatece. Totu,
— ce numai pôte sà ni mai aduca a-mente de tempii
cei inbelsiugati ai trecentului — este dripitu și
nemicitu de cătra locustele aste nesatióse de magia-
risare. Comitatele inca n'au fostu bine impartite. Sà
apuca acum'a ei, harnicii, sà le arondéze ei, — pe
unguria.

Mai bene ar' face, déca s'ar ingrigi sormarii de
ei, de necasulu celu mai mare, de datorile cele mari,
ce ne dueu pe toti la prapaste, cà-ci ce folosu, déca
comitatele arondate in scurtu s'oru vinde la licitația.

Trebile in tiér'a turcanésca stau ca cumpenele mortanului d'in fabul'a cu casfulu, acum se pleca intru-o parte acum in ceea-l-alta. Dupa ce sultanul Az-iz a morit de frica, a incaputu altulu la stapanirea — haremului, dela care se ascépta multu bine. Svatulie marilor diblamati dela Berlinu s'au tramsu pe cod'a lui Tigrislu, că-ci nu le mai ie nime in séma. Resculatii si-continua rol'a loru, si arata la lume, că nu-su mama-ligi nefierte.

Meteorulu, stéu'a Ungariei, a cadiutu intr'o dí depe ceriu, si Pulezki, (dascalitoriu romanilor) o cauta in ruptulu capului, rogandu-se pr'in foi publice, ca să-lu ajute și altii inteu reafarea ei, că-ci elu nu o mai vede — de nasulu seu celu mare.

In Americ'a si Grecia se punu ministrui si secrétari de statu pe banc'a de acusa, pentru că ćalca constitutiunea tierei, influintiandu la alegerile de deputati pentru camerele loru.

All vail bine-ar mai fi să se esecute și la noi atari legi!!!

Prelectiuni ostasiesci.

Totu audu, că 'n civilă,
E mai bine de traitu,
Nu c'a cí la catanía,
Unde sórtea m'a isbitu.

Că-ci a-colo de voiesce
Ori sî cine-a 'naintá,
Tare multu nu se trudesce,
Pentru de-a se inaltiá.

Ci se duce pe hodina,
La cei mari, ce càrmuiescu,
Cu-o jumara de slanina,
Si 'ntr'o clipa mi-lu domnescu.

Ici unu casiu, colea unu mnelu,
Si la altulu vr'unu purcelu,
Si-atunci si neinventiatu,
Numa'-lu vedi domnu radicatu.

Dér' la noi la catanía,
Toti se vaiera cumplitu,
Că nu 'ncapu la vr'o tistia,
Déca nu s'au pricopsitu.

*

Déra nu! en să probéze,
Toti acei'a ce dorescu,
Ca 'n curundu să 'naintéze,
Si-oru vede, că isbutescu.

Sí adeca, mài fartate,
Déca vrei să fii vr'unu tistu,
Lasa ce-va d'in dreptate,
Nu fi pré mare juristu.

Vrei să aibi vr'o preferintia,
Ca gefraiter, corporalu,
Fore picu de iscusintia,
Poti s'ajungi pan' l'acelu stalu

Mergi numai la capitanolu,
Fà-i ce-va pe voi'a sa,
Implendu-i cu vinu buglanulu,
Elu de locu te-a avansá.

Esi de-ací cu cutesare,
La oberst' să te opresci,

Dà-i lui unu butoiu mai mare,
Si mai mare te trediesci.

Déca vrei vr'unu urlaubu mare,
Nu stá multu să te gandesci,
Ia trei cupe rachiu tare,
Fà presentu si isbutesci.

Inse de esci capu mai mare,
Si ce-va-si ai studiatu,
Dér' uitasi d'in intemplare,
Svatul estu acomodatu,

Póte că d'in vr'o eróre,
Te va da la avansatu,
Dér' ast'a-e minune mare,
Si cam raru s'a intemplatu.

Ér' acum déca 'n domnia
Apucasi ca pr'in minuni,
Sà fii omu de omenia,
Dreptatea să nu li-o spuni.

Lasà-te, de si-ai dreptate,
De prepusii tei invinsu,
Déca vrei să mai aibi parte,
De vr'unu taieraslu de linsu.

N'aratá, că ai sciintia,
Că scii mustr'a totu de-a rostu,
Ast'a nu e iscusentia,
Te dechiéra de omu prostu.

Déca vedi vr'o data 'n mustra,
Că-oficirulu a gresitu,
Dà-i tu pace si-i demustra,
Că pré bine-a reusitu.

Lasà-lu de si ca o ratia
Tóte reu ti-le-a facutu,
Dì atunci pana-e de facia,
„Ja Herr Hauptmann so ist gut.“

Astu-feliu, frati, ce vreti tistia,
Pe-asta cale să plecati
Si-atunci si la catanía,
Veti potè să avansati.

.... anu.

Intrebări si respunsuri.

Int. Pentru ce unii faliti (bancroti) nu sunt arestatati, ba in multe casuri să si pardonéza?

Resp. Pentru că unii judecatori papa d'in blidulu bancrotatilor.

Int. Pentru ce a escris óre consistoriulu sasescu d'in Brasovu, concursu, pentru unu postu de preotu magiaru in Pürkeretz, in limb'a germana?

Resp. Pentru dragostea cea mare a sasiloru cătra magiaru.

Int. Óre ce insemnéza aceea, că mai adeunadi trei generali să denumira de ministrii in România?

Resp. Resbolu pe mórté, pe viétila in contr'a -- rosiloru.